

eo sacramentorū gratia. Reliquis vero diebus etiā opus manū faciebat. et operabatur iumentorū cingula ex palmarū folijs texēs ut in illis locis haberi moris est. **U**

Quodam vero tpe claudus aliquis ire ad ipm voluit ut ab eo curaret. Contigit autē ut animal ipm quod ascēsurus erat cingulum manibus hoīs dei factū haberet. Cuz ergo imponeret ille claudus supra iumētū statim ut ptingerūt pedes ei? illud cinguluz sanus effectus est. Et et quibuscūq; egris benedictū panem misit. statim ut ex eo pcepterūt sanati sunt. Et alias multas virtutes et sanitates p eum dñs implevit.

Habuit autē et hanc gratiā sup omēs pene ceteros hoīes ut vniuscuiusq; fratrū d vi cinis monasterijs puerlatio ei reuelaret. ita ut scriberet ad ptes eorū et pmoneret qd ille et ille segniter agunt. nec rectuz in timore dei ppositū gerūt. ille vero et ille i fide et animi virtute. pficiūt. Sed et ad ipos patres scribebat. alijs qdem q multū tedio si essent erga fratres: et pusillanimes circa patientiā. alijs vero q bñ pstantes et solici te agerent. et sufficiēter pcolarent fratres. et quid huic meriti p virtutib. quid doli li correptōis immineret a dño p ignavia p̄dicabat. et ita eorū q absentes erant act? et causas ac merita vel negligentia describebat. ut audiētes bi de qbus dicebat cōsciētia p̄uicti negare nō possent. Docebat tamē oēs ut a visibilib; et corporeis reb; cor et animū ad invisibilia et incorporea trāsserēt. Tempus em̄ inquit est ut ab hmoi studijs trāseamus. Neq; enim semp pueri et semp infantes esse debem? sed aliquādo iā ad spiritalia et altiora conscendere. et virozū senus capere atq; ad pfectōrez subire intelligentiā ut possimus virtutibus animi entescere. Sed et multa alia de hoc viro sanctius homo dei appelles narratōne nobis fidelissima p̄mendauit. que cūcta cōscribere et longum videt. et p magnitudine sui non nullis fortasse audientū vix credibile.

De factō paphūcio.

Uidimus et aliud monasteriū san

cti Paphuncij hominis dei. qui quidem nominatissimus in illis locis a nachozites et vltimi habitator fuerat deserti in regionibus eracleos splendide vrbis apud thebaydam. De hoc ergo fidelissima patrum narratōne p̄perimus q cū fuisset vite angelice quodam tēpore orauerit ad deū ut sibi ostenderet cui sanctorū similis haberet. Assistens vero angelus dei respōdit ei. qd similis esset simphontaco cuidam. q in vico illo cātandi arte victū querebat. Tunc ille obstupefactus nouitate respōsi cū omni p̄peratōne p̄gens ad vicum requirit hominez. Et cum inuenisset studiosissime p̄cunctabat ab eo. quidnam sancti et religiosi operis gestum sit ei. omnesq; actus eius curiosius discuit. At ille respondit qd res erat. se esse indignissimē vite hominē peccatorem: atq; ante non multuz temporis ex latrone in istud quod nunc exercere videt fedum artificij deuolutū. Paphuncij? eo magis instabat. requirens si quid forte vlt inter latrocinia pij operis fuisset admissuz. Nihil inquit mibi conscius sum boni. B̄ tamē scio qd cum inter latrones essem captus est aliquādo a nobis virgo deo cōsecrata. huius cum ceteri college mei latrōes cuperent eripe pudorē. obieci me medium et eripui eā de p̄taminatiōe latronū. et nocte deducens eā vsq; ad vicū: domui sue restitui intactam. Alio quoq; tpe inueni mulierē honeste forme in heremo oberatē. hec cū interrogaret a me vel cur aut quō in hec loca deuenisset respondit. nihil me interrogas infelicissimā mulierē nec causas requiras. sed si ancillā placet habere abducito q vis. Mihi enim infelici est maritus q debiti fiscalis gratia sepe suspensus et flagellatus ac penis omnib; cruciat? seruat in carcere. nec aliā ob causam. pducit nisi ut tormenta patiat. Tres autē nobis filij fuerūt qui p eiusdē iam debiti necessitate distracti sunt. Ego quoq; miserima qz ad similes penas inquit. de loco ad locū fugitā inedia miseriāq; cōfecta p hec nunc latitā oberro loca. tridū hoc sine cibo iaz ducēs. Ego vbi hec audiui miseratus adduxi eā ad speluncam. et reficiēs aiām eius fame

collapsam. dedi etiam trecentos ei solidos
 p quibus se ac maritū et filios nō solū ser-
 uiruti sed et supplicij afferebat obnoxios:
 et reuocatā eā ad ciuitatē oēs eos data pe-
 cunia liberaui. Hoc solū scio me fecisse in
 latrocinio meo. Tūc p̄ paphūci. Ego in-
 quit nihil tale feci. tū credo etiā ad te pue-
 nisse q̄ celebre paphūcij nomē inter mona-
 chos habeat. Fuit em̄ mihi nō mediocri-
 studij ut vitā meā in b̄mōi excolerē disci-
 plinis. Deus igit̄ de te mihi reuelauit. qz
 nihil minus ap̄d ip̄m meriti habeat q̄ ego
 Quia ḡ frater vides te nō m̄mo loco ha-
 beri apud deū nō negligas aiām tuā. At il-
 le statim fistulas quas manu gerebat abij-
 ciēs. secutus est eū ad heremū. et artē mu-
 sicā in spiritalē p̄mutās vite mētūq̄ armo-
 niā p̄ integrū triennū artissime se tradidit
 abstinentie. in psalmis et orōibz semetip̄m
 die noctūq̄ exercēs. atq̄ iter celeste animi
 stute agens. inter sc̄tōrū angelicos choros
 reddidit spiritū. **¶** Posteaq̄ hunc
 paphūcius omnis exercitij stute p̄sūma-
 tum p̄misit ad d̄m. ip̄e acrioribz semetip̄-
 sum studijs q̄ p̄t̄ exercuerat agēs. iterūz
 d̄no supplicabat ut sibi oñderet quis ei es-
 set similis sup̄ terrā. Fit ergo vox ad euz
 dicens. Silem te esse nosce primario vici-
 bu? q̄ est in primo. Quibus auditis pa-
 phūcius sine mora ad eū p̄perās pulsat ad
 ostiū domus eius. Ille ho cui moris erat
 suscipere hospites occurrit ei. atq̄ introduc-
 it in domū suā lauās q̄z pedes ei? apposuit
 mensam: egitq̄ p̄uiniū. inter epulas vero
 punctari paphūcius cepit ab hospite qui
 actus eius q̄d studiū. cuiusq̄ opis haberz
 exercitia. Ille ho cū de se hūilia responde-
 ret et latere in bonis q̄ publicari mallet. p̄-
 urgebat paphūci? dicēs reuelatū sibi esse
 a d̄no q̄ dignus esset p̄fortijs monachorū.
 At ille ḡ magis humilioza de se ip̄o sentiēs
 aiebat. Ego q̄dem in nullo boni alicui? sū
 p̄sciūs. xxv̄ qz v̄bū dei factū est ad te. eum
 quē nihil latz celare nō possum. Hec ergo
 q̄ mihi in medio multorū posito in vsu sūt
 loquar. Trīginta iā p̄pleti sunt anni q̄ eō/
 finentie p̄sensum habere me cū piuge mea.
 nullus agnouit. Suscepi aut̄ ex ea tres fi-

lios. horū enim causa solūmō p̄gnita ē mihi
 bi vxoz. nec p̄ter eam alia. nec ip̄a vltra iā
 cognita. Suscipe hospites nunq̄ cessauit.
 sed ita ut neminē ante me paterer adueni-
 enti occurre pegrino. Non dimisi vnq̄ s̄
 domo mea hospite sine viatico. pauperem
 nullum desperi. h̄ que necessaria fuerūt pre-
 bui. Si in iudicio ledi. nec filij mei p̄sonā
 cōtra insticiā accepi. Alieni laboris fructū
 nunq̄ introierūt in domū meū. Litē si vi-
 di nunq̄ preterij donec recōciliare diffidē-
 tes ad pacem. Nemo vnq̄ dephendit in
 culpa famulos meos. nunq̄ greges mei le-
 serūt fruges alienas. Volētes semiare i ru-
 re meo nunq̄ p̄hibui. nec vberiora mihi
 noualia elegi et sterilioza illis dereliqui. q̄n-
 tum in me fuit nunq̄ p̄missi ut potentior in-
 firmum premeret. Semp̄ studui in vita
 mea ut neminē contristarez. Iudicium si
 fuit apud me neminē condemnaui. et diffi-
 dentes reuocare i concordia studui. Hec
 enim interim mihi vite institutio deo do-
 nante hactenus fuit. **¶** Audiens aut̄ hec
 beatus Paphūcius caput eius exorsu-
 lans benedixit eum et dixit. Benedicat te
 d̄ns ex syon. et videas q̄ bona sunt iherlm
 omnibz diebz vite tue. Quia ḡ b̄n̄ hec et cō-
 ueniēt̄ implesti illud tibi d̄est q̄d bonoz
 oiz summū ē. ut omittēs cūcta ip̄az iā seq̄z
 dei sapientiā et secretioris sciētie inq̄ras the-
 sauros. ad quos aliter nō poteris puenire
 nisi abneges temetip̄m. et tolles crucē tuā
 et sequaris xp̄m. At ille cū audisset hec ni-
 hil moratus. nec oīno aliqd̄ in domo sua or-
 dinās secut̄ est vitū p̄gens cū ip̄o ad des̄-
 tū. Cūq̄ venissent ad flumē nulq̄ ad trās-
 meandū repto nauigio Paphūcius p̄cey-
 pit intrare secū pedibz flumiū. cui? i illis lo-
 cis p̄funda habebat altitudo. Trāsierūt ḡ
 p̄ter flumiū. ita ut aq̄ eis vix ad latera pue-
 niret. **¶** Ubi vero veniunt ad desertū collo-
 cat hoīem paphūcius in cellula quadam
 haud p̄cula suo monasterio posita. et cōuer-
 satōnis spiritalis ordinē tradidit. p̄fectoz
 rumq̄ studiorū exercitia docet. scientiarū
 quoq̄ secretiora contradit. Cumq̄ cum in-
 oibz instruxisset semetip̄m denuo maioribz
 exercitijs dedit. exiguos priores deputās

labores. quibus conferri potuerit his qui seculi videbantur actibus occupari. hoc enim sibi dicebat. Si isti qui sunt in seculo tamen boni operis faciunt. quanto nos studere debemus plus vel amplius in abstinentie labore eos antecedere. Tunc autem aliquando in his tractato et ad scientie perfectiorem producto. eum quem perfectum iam in operibus assumpserat. quadam die paphuncius sedens in cellula sua videt aniam eius inter angelorum choros assumptam dicentem. **B**onus quem elegisti et assumpsisti habitabit in tabernaculo tuis. Et cum hoc audisset agnouit assumptum esse ex hoc mundo virum.

Tunc vero paphuncius plustebat ieiunijs et orationibus. semetipsum ad maiora et perfectiora extendens. et rursus orabat dominum ut sibi offerret cui similis haberetur inter homines. Rursus ei vox diuina respondit dicens. **S**ilvis es negociatori quem videris ad te veniendum. sed exurge velociter et occurre ei. adest enim vir cui te silem iudicant. Et paphuncius sine mora descendens occurrit cuidam negociatori alexandrino viginti milibus solidorum merces tribus nauibus deferenti ex Thebayda. et quoniam erat religiosus et bonorum operum studium gerens. decem leguminum saccos pueris suis impositos ad monasterium dei huius deferrebat. et hec ei causa adest unde paphuncium fuit. At ille continuo ut eum vidit. quodammodo inquit preciosissima et deo digna anima. Quid tibi cum terrenis est labor cui fors et societas cum celestibus data est. Relinque hec illis que de terra sunt et de terra cogitant. tu autem regni dei ad quod vocatus es negociator efficere. et sequere saluatorem a quo paulo post assumendus es. At ille nihil omnino differens precepit pueris suis ut omnia que superessent. multa enim iam ipse per se distribuerat pauperibus et rogarent. Ipse vero sequens sanctum paphuncium ad desertum in eodem ab eo constitutus est loco. ex quo et priores ad deum fuerant assumpti. et sicut ab eo de omnibus instructus in exercitijs spiritualibus et diuine sapientie studijs permanebat. Breui autem tempore plurimum etiam hic translatus est ad congregatorem iustorum. Et non multo post ipse etiam paphuncius in ipsis summe abstinentie exercitijs et laboribus vitam ponit. **A**stitit enim ei angelus domini dicens ad eum.

Veni iam benedicte domini. et ingredere ea que tibi debentur eterna tabernacula. Ecce enim mecum assunt probere qui te in suum suscipiant chorum. **H**oc autem tibi prius idcirco non reuelavi. ne forte elatus damnum aliquod tui laboris incurteres. Et vna post hec in corpore adhuc positus die duicens. cum quidam presbiteri ad eum visitandum venissent. omnia eis que sibi dominus reuelauerat nota fecit. dicens ad eos. **N**ullum in hoc seculo debere despici. etiam si latro sit aliquis aut in scena positus etiam si cultum ruris exerceat et coniugio videatur astrictus. etiam si negociator dicatur. et mercimoniis inseruiat. tamen in omni ordine humane vite sunt anime deo placentes et habentes actus aliquos occultos quibus delectatur deus. **U**bi constat non tantum professionem vite aut habere speciem deo esse placitam quantum sinceritatem atque affectum mentis et operum probitatem. Et cum familia de singulis quibus differuisset tradidit spiritum. Evidenter autem presbiteri que aderant et omnes fratres viderunt eum ab angelis suscipi humanum cantantibus et colaudantibus deum.

De sancti ysidori monasterio

Vidimus apud Thebaydam etiam ysidori nominatissimum monasterium amplissimis spatijs circumseptum muroque circumdatum. in quo habitantibus vitis larga prebebantur habitacula. Intrinsicis putei plures orti irrigui. omnium quoque pomorum arborumque paradisi. et quecumque necessaria vltibus erant sufficienter imo et abundanter parua. et ob hoc ut nulli monachorum habitantium intrinsicis necessitas vlla fieret exeundi foras ad aliquid requirendum. Senior quidam vir magnus gratissimus et de primis electus ad ianuam sedens hoc habebat officij ut aduentantes ea lege suscipiat qua ingressi vltra non exeat. **S**ed ergo semel ingredi placuerit fiat immobilis lex. sed quod est ammirabilius ingressos non iam legis necessitas sed vite beatitudo retinet ac perfectio. **H**ic ergo senior in ianua ubi ipse permanet adherentem sibi habet hospitalem cellulam. in qua aduentantes